

при неговата няколко дневна защита на *Арджанското езеро*, което той пръвърнал, както и Пиринъ — на „тайна република“. Това е било пръвъ време похода му къмъ Солунъ.¹⁾

Човѣкътъ, отъ когото сж треперели турци и прѣдатели и който е пожертвувалъ бждащето си за македонцитѣ, падна убитъ отъ македонецъ. Убийството му е станало по най-подълъ начинъ, който характеризира нѣкои македонски убийства. Това е било въ гората на планината *Паякъ*, надъ селото *Корнишоръ*, тъкмо когато спѣлъ прѣвъ ноцта на 25-и юлий срѣзчу 26-и (1903 г). Ударенъ е билъ въ сърдцето; разправятъ, че въ тоя смъртоносенъ моментъ той веднага става съ сграбчено оржие, но по сжщия начинъ полита назадъ, за да не стане вече. Погребанъ е билъ задъ черквизата на казаното село. Бждащата история на македонското дѣло ще има да разкрие прѣжитѣ или интелектуални нишки на това подло убийство, което се случва тъкмо въ навечерието на новото възстание. (*Кръстю*, малко прѣди това, билъ вѣнчанъ въ черквизата на казаното село при стечение на околното население и своитѣ другари за македонската учителка и революционерка *Милешевска*, която го придружавала съ пушка въ ржка и съ прѣпасанъ патрондашъ. За мѣстото на вѣнчаването му вижъ бѣлѣжката по-долу).

Тѣй завършва краткия си животъ, едва 26 годишенъ, *Х. Димитровиятъ* братанецъ и чадо на „хайдушкия“ *Сливенъ, Кръстю Асьновъ*.

Всички тия, които го познаватъ лично, иматъ неизличими за него спомени, а другаритѣ на *Х. Димитра* биха казали: „второ негово издание“.

Човѣкътъ, комуто се дължаха сандѣци съ турски лири, ходѣше въ *София* съ окжсани подметки и съ риза, единиятъ

¹⁾ Кръстю е владѣлъ *Арджанското езеро* тъкмо 22 дена. Отличилъ се е още съ неимовѣрна храбрость при *Грамада*, въ усойтъ на *Люлка*, при *Междурѣкъ* и т. н. За подробности по участието му въ сражения изъ *Македония* вижъ мемоара на *Македоно-одринската организация*.

Убиецѣтъ на *Кръстю Асьновъ* се е казвалъ *Колю Бѣгининъ*, родомъ отъ *Костурско*, по-послѣ убитъ пакъ въ *Македония*, слѣдъ като се е крилъ въ *Дупнишко*. Убийството е станало нощемъ, а убиецѣтъ е билъ придружаванъ отъ свои другари, сжщо македонци. *Колю Бѣгининъ* е ималъ да отмъщава на *Кръстю*, едно, че той е държалъ него и другаритѣ му много строго, тѣй като сж били повече харамии, нежели революционери, и друго, че *Бѣгининъ* ударилъ око на *Малешевска*, която пѣкъ обичала *Кръстю*. *Кръсто* се е вѣнчалъ съ нея въ планината (а не въ черквата, както пише *Страшимировъ*) не по силата на сантиментални влѣчения, каквито сж били чужди на *Кръстю*, но за това че *Малешевска* като змѣсена въ дѣлото, слѣдъ единъ обискъ е трѣбвало да бѣга въ планинитѣ при *Кръстювата* чега. Тия подробности ни разправяше извѣстния поетъ и замѣсенъ революционеръ, поклонникъ на *Кръстю* — *Яворовъ*.